

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, MDCCXVIII**

Casus I. Argumentum. Patronus Laicus, an ex præscriptione possit habere
jus instituendi, & conferendi Beneficium Patronale?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

Abb., Innocent., Butr., Gonzal., Bero. in cap. Præterea, Navarr. lib. 5. cons. 37. de Simonia num. 1., Lambertin. de Jurepat. lib. 2. par. 2. quæst. 7. art. 14. & par. 1. q. 1. art. 7. num. 1. & seqq., Barbos. in cap. Cùm Laici num. 1. & 2.

Prima Conclusio probatur etiam ex variis Canonibus à Gratiano congestis in Causa 16.
quaest. 7. præsertim ex Can. Nullus ibi-- Nullus omnino Archidiaconus, aut Archipresbyter,
sive Præpositus, vel Decanus Animarum Curam, vel Prebendas Ecclesiæ, sine judicio, vel
consensu Episcopi alicui tribuat &c. -- Ex Canone Per Laicos ibi -- Per Laicos nullo modo
quilibet Clericus, vel Presbyter obtineat Ecclesiæ, nec gratis, nec pretio &c. Et ex Cano-
ne Si quis Clericus ibi-- Si quis Clericus, Abbas, vel Monachus per Laicos Ecclesiæ obtaine-
rit, secundum Sanctorum Apostolorum Canones, & Antiocheni Concilii Capitulum excommu-
nicationi subjaceat-- Et ex Canone Inventum ibi-- Inventum est, quod multi arbitrii sui te-
meritate, & (quod est gravius) ducti cupiditate, Presbyteris quibuscum absque consensu Epi-
scoporum Ecclesiæ dant, vel auferunt. Unde oportet, ut Canonica regula servata, nullus
absque consensu Episcopi sui cuilibet Presbytero Ecclesiæ det-- Gloss. in cap. Cura Pastoralis
de Jurepat. verb. Laicorum, de quo infra Can. XVII.

Ratio autem principalis Conclusionis est, quia Patronis, sive Laicis, sive Ecclesiasticis, ratione fundationis, constructionis, aut donationis Ecclesiarum non fuit concessum à Sacris Canonibus jus instituendi, & conferendi easdem Ecclesias, nè privarentur Episcopi ordinatione Ecclesiarum, & nè hæc providerentur de Personis minus dignis; cùm Patroni, præsertim Laici, non facile possint idoneitatem Personarum, quæ sunt Ecclesiis præficienda, agnoscere; Et denique nè minueretur libertas Ecclesiastica; sed solum fuit eis concessum Jus præsentandi, ut deduxi superius *Par. I. ex Can. V.* Unde Patroni instituere, & concedere Ecclesias non valent, sed contenti esse debent sola præsentatione, & se gerere ad instar Patris respectu matrimonii carnalis. Sicuti enim in matrimonio carnali Pater non potest propria auctoritate conjungere filiam in matrimonium, dum hoc spectat ad Parochum, sed solum potest eligere, & deputare sponsum propriæ filiæ, ita in matrimonio spirituali respectu Ecclesia Patronalis, Patronus, qui est veluti Pater, poterit eligere, & deputare propriæ Ecclesia Rectorem, non verò poterit instituere, seu conjungere in matrimonium spirituale illam cum Clerico, sed hoc pertinet ad habentem instituere, seu ad Episcopum, cùm sit Jus jurisdictionale ejusdem, ad *Text. in cap. Conquerente de offic. Judic. Ordin.*

Respectu quartæ Conclusionis agemus infra Par. V. Can. II. & III. Quod verò primam, secundam, & tertiam Conclusionem sequentes differuntur Casus.

ARGUMENTUM.

Patronus Laicus An ex præscriptione pos-
sit habere jus instituendi , & conferendi
Beneficium Patronale ?

S U M M A R I U M

- 1 *Jura Episcopalia praescribi possunt per Inferiorem, dummodo concurrant longæva possessio, & titulus solum coloratus.*
 - 2 *Scientia, & patientia Episcopi an præbere possit Patrono Laico sufficientem titulum ad praescribendum jus instituendi?* & num. 13. & 15.
 - 3 *Episcopus concedere potest jus instituendi Patrono Laico, accidente consensu, & confirmatione Apostolica.*
 - 4 *Immemorabilis possessio juris instituendi, & conferendi Beneficium, an faciat præsumere in Patrono Laico privilegium Apostolicum?* & num. 17.
 - 7 *Convergentes sunt capaces jurium spiritualium, & quare? Vide num. 21.*
 - 8 *Institutio est triplex.*
 - 9 *Patrono Laico ex sola præscriptione competere non potest institutio collativa, & quare. Vide num. 10.*
 - 11 *Nec institutio autorizabilis eidem Laico ex præscriptione competere potest.*
 - 12 *Ad praescribendum jus spirituale non sufficit quæcumque longæva possessio illius.*
 - 14 *Episcopus in limine fundationis non potest reservare jus instituendi favore Patroni Laici.*
 - 16 *Patronus Laicus possidens ex immemorabili ius instituendi sciente, & paciente*

- Papa, dicitur illud jus præscriptisse, & quare? Vide ibi.
- 18 Patrono Laico potest competere jus conferendi ex privilegio, non verò ex præscriptione, & quanam sit bujus differentia? Vide ibi.
- 20 Explicantur Textus in cap. Cùm inter de consuetudine, & in cap. Dilectus 34. de Præben.
- 22 Patronus Clericus ex præscriptione potest habere jus instituendi, & conferendi Beneficia.
- 23 Patrono Laico competere potest ex præscriptione institutio corporalis.

C A S U S I.

Residet ex lege fundationis Juspatronatus cuiusdam Beneficii, vel Ecclesiæ penè eos de familia A., qui non contenti sola præsentatione per centum annorum decursum, & ultra in successivis vacationibus contulerunt præfatum Beneficium, ac in eo Personas idoneas instituerunt patientibus, ac consentibus Episcopis pro tempore. Vacante nunc eodem Beneficio modernus Episcopus statim prohibuit Patronis, nè amplius audent illud conferre, qua prohibitione non obstante illi de familia A. Patroni devenierunt ad illius collationem, & institutionem in personam certi Clerici, prætendentes se per tanti temporis spatiū præscriptisse jus instituendi, seu conferendi hujusmodi Beneficium. Quæritur proinde an præfati Patroni Laici præscribere valuerint jus instituendi, & conferendi dictum Beneficium, seu an eis competere possit institutio ex præscriptione.

I. Huic quæstiōni respondendum videtur affirmativè; Omnia enim jura Episcopalia, jurisdictionalia præscribi possunt per inferiorem, ad Textum in cap. Auditis de præscript. ubi permisā fuit hujusmodi præscriptio contra Episcopos negligentes, desides, & sui juris contemptores ob bonum publicum universalis Ecclesiæ, ad quam pertinet, ut jura propria ab Episcopis non negligantur, juxta gloss. in cap. Vigilanti de præscript. Gonzal. in cap. De quarta de præscript. n. 7. dummodo concurrant longæva possessio, & titulus saltēm coloratus, & putativus, qui præbeat justam causam præscribendi, ut de longæva possessione disponit Text. in cap. Auditis, ibi-

que gloss. Abb. n. 5. Anan. n. 1. & 5. Bellamer. n. 1. & 5. & 11. Butr. n. 1. Alex. de Nevo n. 12., & de titulo saltēm colorato adest Text. in cap. si diligenti de præscript. ibique gloss. verb. Bona fides, & verb. Justus titulus, gloss. in cap. 1. de præscript. in 6. verbo Causam tribuat, & docent Imol. in cap. præposuit n. 5. de concess. præben. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 24. n. 216. Card. de Luc. de jurisdict. disc. 1. n. 11., & alii apud Rotam in Nullius, seu Fulden. jurisdictionis super bono jure. 1. Junii 1708. S. Firmato coram R.P.D. Ansaldo.

In casu præsenti concurrit longæva possessio, dum præfati Patroni Laici per centum annos, & ultra semper, & absque ulla interruptione contulerunt dictum Beneficium scientie, & patiente Episcopo; concurrit etiam titulus saltēm coloratus, & putativus, nimirum scientia, & patientia Episcopi, quæ præbuit eis justam causam, ac titulum sufficientem ad præscribendum; Crediderunt enim, quod si conferre Beneficium non potuissent, hoc eis Episcopus non permisisset, juxta gloss. in cap. cùm Ecclesia verb. brevitatem temporis de caus. posses. ibique Fagnan. nu. 38. Ac proinde dicti Patroni Laici præscribere valuerint jus instituendi, & conferendi hujusmodi Beneficium, & eis competere potest institutio ex præscriptione, juxta auctoritates superiùs relatas; Nec Episcopus amplius insurgere potest contra illos, & eis prohibere collationem, & institutionem in dicto Beneficio; sibi enim imputet, si tanto tempore per Patronos Laicos gesta taciturnitate firmavit, juxta monitum Gloss. in d. cap. Auditis de præscript. verb. Imponentes.

Non obstat, quod Episcopus non possit concedere Laico jus instituendi, & conferendi, cùm nequeat abdicare à se jurisdictionem Episcopalem, & consequenter ejus patientia tribuere non potuit Patronis titulum sufficientem ad præscribendum. Licet enim Episcopus jus instituendi à se abdicare, & illud Laico de per se concedere non possit; Hoc tamen facere valet accidente consensu, & confirmatione Pontificis, seu beneplacito Apostolico, Gloss. in Can. Viss. 16. q. 2. verb. tradit, Gonzal. in cap. Pastoralis n. 2. de donat. 4 Quod beneplacitum Apostolicum ex lapsu tanti temporis intervenisse, & accessisse

se presumitur, dum si in præscriptione jurisdictionis Episcopalis cum Territorio separato sola centenaria, seu immemorabilis de per se sumpta inducit titulum præsumptum privilegii Apostolici, multò magis præsumere faciet privilegium Apostolicum in præscriptione solius juris instituendi, quod est quid minus, Card. de Luca de judic. disc. 35. n. 63. Rota in Theatina jurisdictionis 14. Maii 1708. §. Et licet coram Eminentiss. Scotto.

5 Ratio autem est, quia jus instituendi, & conferendi Beneficia competere potest Laico ex privilegio Apostolico, *Text. in cap. Adrianus, cap. in Synodo diff. 63. Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 3. q. 1. art. 11. Garzias de Benefio. par. 1. cap. 2. n. 33.* immo etiam foeminæ, ut resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in Mediolanen. juris conferendi 17. Decembris 1701. ubi prætendente Abbatissa Monasterii Monialium S. Mauritii sibi competere jus conferendi Parochialem S. Mariæ ad Circulum, disputatum fuit dubium -- *An ad Abbarissam spectet jus conferendi Parochialem Curam S. Mariæ ad Circulum ei, quem Ordinarius ad regimen Animarum idoneum approbaverit* -- & Sacra Congregatio respondit *Affirmativè*: Adeoque compete-re etiam poterit ex præscriptione, quid- quid enim est possedibile ex concessione.

6 Papæ, est etiam præscriptibile, ad *Text. in cap. duo de offic. Ordin. Fælin. in cap. si diligenti de præscript. Kochicr. de jurisdic. Ordin. in exempt. par. 1. q. 6. per tot. Rota in Nullius, seu Fulden. jurisdictionis super bono jure 1. Junii 1708. §. Attamen 109. coram R.P.D. Ansaldo.*

Nec dici potest, quod Laicus sit incapax juris instituendi, & conferendi Bene-ficia, contrarium enim insinuare videtur *Text. in cap. cùm inter de consuetud. intégrè relat. per Gonzal. in suis Commentariis tom. 1. ubi deducitur, quod etiam ex Fundatione Laicus acquirere possit jus instituendi, & conferendi ibi* -- *Procurator verò ipsorum proposuit exadverso, quod ipsa Ecclesia S. P. ab ipsa sui fundatione libera extitit, & exempta, & de bonis Progenitorum Charissimi in Christo filii nostri I. Anglorum Regis illic fundata fuerat, & dotata firmiter asseverans, & ex hoc credens suam intentionem fundare, quod Decanatum, & Præbendam illius Ecclesiæ Rex, & Proge-*

Pars II.

nitores sui conferebant, Diæcesano Episcopo inconsulto -- *Et in cap. Dilectus 34. de præben. ubi Patronus Laicus potest alteri donare collationem Ecclesiæ ibi* -- *Quod præfatus Decanus ex donatione Regis Præbendarum ejusdem Ecclesiæ collationem haberet* -- *Et resolutum vidi à Sacra Congregatione Concilii in Bosducen. Præbendarum 21. Augusti 1677. ubi Comes de Bas-siegnes habet jus conferendi Beneficia*. Et patet in Conversis, qui licet sunt Lai-ci, tamen sunt capaces jurium spiritu- lium, *glos. in cap. ex eo verb. Electionibus de elect. Abb. in cap. in Eccles. n. 7. de insit.*

7 *Hæc omnia movere videntur intellec-tum ad assentiendum, quod Patrono Laico competere possit institutio, seu jus instituendi, & conferendi Beneficium Pa-tronale ex præscriptione*. Sed eis non obstantibus contrarium est veritas; Pro cuius assecutione præsupponendum est triplicem esse speciem institutionis, alia enim est institutio *collativa*, & hæc est collatio juris, seu tituli Beneficii, vel li-bera, & propriè dicitur collatio, impropriè verò institutio, vel non libera, seu ad præsentationem alterius, & propriè di-citur institutio. Alia *authorizabilis*, & hæc est collatio, & traditio Curæ, seu ju-ris administrandi Curam, & potestatis ligandi, & solvendi in foro pœnitentiali. Et alia *corporalis*; Et hæc est traditio nu-dæ possessionis, totali jure jam translato, juxta distinctionem, quam tradit *Gloss. in cap. Beneficium de regul. jur. in 6.*, & se-quuntur *Abb. in cap. cùm satè num. 1. de offic. Archidiac. ibique Anan. nu. 1. & 2. Gonza. n. 3. Bellamer. n. 8. Butr. nu. 6. Fa-gnan. in cap. cùm Ecclesia de caus. posses. n. 28. & seqq. Imol. in cap. super eo n. 17. de offic. delegat. Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 1. q. 1. art. 12. n. 16.* Hac institutionis distinctione præsupposita.

9 Censeo Patrono Laico, secluso privi-legio, ex sola præscriptione, & consuetu-dine, competere non posse institutionem collativam, seu jus instituendi, & confe-rendi titulum Beneficii, ita tueruntur *Abb. in cap. quod autem de jurepat. de quo in-fra, ibique Bero. n. 54. idem Abb. in cap. de hoc de simon. nu. 10. ibi* -- *Sicut audio Regem Franciæ, & aliquos Principes Orbis habere ex privilegio potestatem conferendi certa Beneficia, de consuetudine tamen hoc non posset*

posset acquiri per Laicum, etiam si esset tanti temporis, cuius initii memoria non esset Zabarell. in cap. Præterea de jurepat. nu. 1. Rocch. de Curt. de jurepat. in verb. Honoricum q. 62. Imol. in cap. super eo de officio. deleg. n. 17. Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 3. q. 1. art. 12. n. 5. ibi -- Et sic conclude Laicum non posse habere jus instituendi ex consuetudine, seu præscriptione tanti temporis, cuius initii memoria non existit, nisi fuerit per Papam approbata, & tunc tantum militabit, in quantum approbatio sonabit -- Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. n. 36. Oliva de for. Eccles. par. 1. q. 7. n. 56. Rot. in Aquinaten. Monasterii 26. Januarii 1601. penes eundem n. 37.

10. Ratio verò hujus desumitur ex eo, quia institutio collativa, seu jus instituendi, & conferendi titulum Beneficii est jus spirituale, cuius Laicus est omnino incapax, & mero jure attento illud possidere non potest, ergo nec præscribere, præscriptio enim habet locum, data capacitate personæ præscribentis, Text. in cap. causam de præscript. & in cap. sine possessione de regul. iur. in 6. ibique gloss. Monach. in cap. licet de præben. in 6. n. 5. Gonzal. in cap. Dilectus 34. de præben. n. 2. Alexand. conf. 74. n. 17. lib. 4. Rot. decif. 5. nu. 1. de jurepat. apud Crescen. decif. 795. n. 10. & seq., & decif. 807. n. 9. coram Merlin.

11. Multò minus competere poterit Patrono Laico ex præscriptione institutio authorizabilis in Ecclesiis Parochialibus de jurepatronatus. Ad hoc enim, ut quis possit esse capax institutionis authorizablem, seu juris conferendi alicui Curam, omnino, & indispensabiliter requiritur, quod sit Sacerdos, dum Prælatus etiam inferior, aut alia Persona Ecclesiastica, si non sit Sacerdos, non potest habere jus instituendi authorizabiliter, juxta Text. in cap. cum sati de offic. Archidiac., ibique Abb. nu. 2. Anan. nu. 1. Butr. nu. 4. Bellamer. n. 12. Gonzal. n. 4.

12. Nec suffragari possunt supradictis Patronis Laicis ea, quæ superius deducuntur; nimirum, quod ipsi per centum, & ultra annos possederint institutionem collativam, seu jus conferendi Beneficium; nam etiam si illud possedissent per mille annos, adhuc illud non præscripserint, sicuti etiam si per mille annos exercuisserint officium Sacerdotale, non proinde dice-

rentur præscripisse ordinem Sacerdotalem, Alexand. conf. 74. n. 20. lib. 4. Joann. Andr. in cap. 2. de præbend. in 6., quem refert idem Alexand. n. 19. ibi -- Ubi voluit, quod quantumcumque ipse Laicus exercuerit actum collationis Beneficiorum, & sic actum spirituale, numquam tamen potest illum actum præscribere, quia non est in eo capacitas possessionis illius actus -- Ratio est, quia ad præscribendum jus spirituale non sufficit nuda, & simplex possessio, seu detentatio illius, sed requiritur possessio civilis, idest, ut persona sit talis, in qua cadere possit hujusmodi possessio, juxta gloss. in d. cap. causam de præscript. verb. detinere.

13. Quod autem iidem Patroni possederint per tanti temporis decursum dictum jus instituendi sciente, & paciente Episcopo, non exinde sequitur, quod haec scientia, & patientia Episcopi tribuerit ipsis titulum solùm coloratum, & putativum sufficientem ad præscribendum. Episcopus enim non potest concedere Laico jus instituendi, immo nec illud reservare favore ejusdem Laici in limine foundationis, Lambertin. de jurepatr. lib. 1. par. 1. qu. 9. art. 1. nu. 70. 96. & 105. Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. num. 35. dum solus Summus Pontifex potest ex privilegio concedere

14. Laico hujusmodi jus. Unde scientia, & patientia Episcopi nec titulum coloratum eis præbere potuerit, Lotter. de re Benef. lib. 1. q. 24. n. 166. Cæterum si præfati 15. Patroni spatio tanti temporis possedissent jus instituendi, & contulissent in omnibus vacationibus Beneficium Patronale sciente, & paciente Summo Pontifice, vi- 16. gore hujus longævæ possessionis, seu præscriptionis competenter eis dictum jus; quia haec possessio, seu præscriptio nota ei, qui potest privilegiare, & equipolleret privilegio, juxta Falin. in cap. cum contin- 17. gat de foro competen. n. 4. ibi -- Consuetudo nota ei, qui potest privilegiare semper & equi- 18. pollet privilegio, videtur enim tacite pri- 19. legiare.

Non controvertitur, quod licet Episcopus non possit propria auctoritate concedere Patrono Laico jus instituendi, potest tamen hoc facere de consensu Papæ, & accidente confirmatione, seu benciplacito Apostolico; sed in casu prælenti ubi Laicus est in radice incapax instituen- di

di in Beneficiis Ecclesiasticis, hujusmodi beneplacitum Apostolicum accessisse non præsumitur. Etenim & si possessio immemorabilis, & tanti temporis, de cuius ini-
17tio memoria non existit, habeat vim tituli, & ex ea præsumi valeat privilegium, ad Text. in cap. 1. de præscript. in 6. hoc tamen procedit, quando datur capacitas in exercente actu; ubi enim adest incapacitas sola immemorabilis etiam cum allegatione privilegii non suffragatur, nisi fama privilegii concurrat. Fælin. in cap. causam de præscript. à n. 2., & in cap. cùm contingat de for. compet. num. 5. Alex. conf. 74. num. 18. lib. 4. Rot. penè Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. n. 38.

18 Verum est, quòd Patrono Laico institutio collativa competere possit ex privilegio Apostolico, sed ex hoc non sequitur, quòd possit ei competere etiam ex præscriptione. Ratio enim differentia est, quia Princeps potest facere incapacem capacem, sed præscriptio nisi sit privilegio suffulta, nunquam incapacem facit capacem, Prob. ad Monach. in cap. licet de præben. in 6. num. 6. & 9. Gonzal. in cap. Dilectus 34. de præben. & dignit. n. 2.

19 Nec obstat regula, quòd quidquid est ex privilegio concessibile, est etiam præscriptibile, hoc enim habet locum in subje-
cto capace, ut respondet Lambertin. de ju-
repatr. lib. 2. par. 3. q. 1. art. 12. n. 4.

20 Hæc autem capacitas Laicorum conferendi Beneficia deduci non potest ex Tex-
tu superius in contrarium relato §. Nec
dici potest in cap. cùm inter de consuetud. ibi enim non deciditur à Summo Pontifice, collationem dictæ Ecclesiæ spectare ad Regem Angliæ, vel ejus Progenitores ex fundatione, sed solum ibi continetur simplex narratio, & prætentio Partis, ex qua narratione probari non potest supradicta capacitas; Minusque ex alio Textu in cap. Dilectus, ex eo enim solum deducitur, quòd Rex Galliæ donaverit Præben-
das de ejus Jurepatronatus prædicto De-
cano, quod fieri posse dicemus infra, non
vero, quòd donaverit jus conferendi, ut
explicat Gonzal. in cap. quisquis de elect. n. 10., & in d. cap. Dilectus nu. 2. Nec ex allegata resolutione Sacra Congregatio-
nis Concilii, ibi enim non dicitur, quòd Comes de Bassiegnes haberet jus confe-
rendi Beneficia ex præscriptione.

21 Exemplum verò desumptum à Conver-
sis non adversatur, quia isti non sunt sim-
pliciter Laici habitu, & professione, sed
sunt Personæ Religiosæ, & Ecclesiasticæ;

22 unde non mirum si sint capaces iurium
spiritualium; Patronus enim Clericus, &
Ecclesiasticus potest ex præscriptione
habere jus instituendi, & conferendi Be-
neficia, ad Text. in cap. cùm contingat de
foro competen. Fælin. in cap. cùm Venerabi-
lis de exception. nu. 35. Lambertin. de jure-
patr. lib. 1. par. 1. q. 9. art. 3. n. 18. cum seqq.
& lib. 2. par. 3. q. 1. art. 10. n. 1.

23 Patet igitur ex supradictis, quòd Pa-
tronu Laico competere non possit ex
præscriptione institutio collativa, nec in-
stitutio autorizabilis; Crederem tamen
posse ei competere ex præscriptione in-
stitutionem corporalem; hæc enim est nu-
da traditio, & inducitio in possessionem
bonorum, & iurium Ecclesiæ, seu Benesi-
cii; quæ non est quid spirituale, sed me-
rè temporale, & executorium tituli spi-
ritualis jam translati; Unde postquam
Clerico fuerit ab Ordinario collatum Be-
neficium Patronale, poterit Patronus ex
præscriptione tradere, & inducere eum in
possessionem etiam domus, vel aliarum
rerum, bonorum, & iurium spectantium
ad idem Beneficium, & per hujusmodi in-
ductionem Clericus acquirat possessionem,
seu institutionem corporalem Benesi-
cii. Bellamer. in cap. In literis num. 15. &
seqq. de restit. spoliat. Cùm Laicus possit
præscribere merè temporalia, ut patet in
decimis, ubi Laicus, licet non possit præ-
scribere jus decimandi, potest tamen præ-
scribere ipsas decimas uti fructus tempo-
rales. Giovagnon. respons. 27. num. 32. lib. 2.
Card. de Luc. de decim. disc. 6. n. 13. Lagu-
nez de fructib. par. 2. cap. 7. num. 23. & se-
quentibus.

AR GUMENTUM.

Si Papa mandet Patrono, quòd provideat
Ecclesiæ, An ille possit eam validè con-
ferre?

S U M M A R I U M.

1. Verbum providere, aut ordinare idem est
ac instituere, & conferre.

2. Patrono, sive Laico, sive Clerico compete-
re potest jus instituendi, & conferendi ex
privilegio.